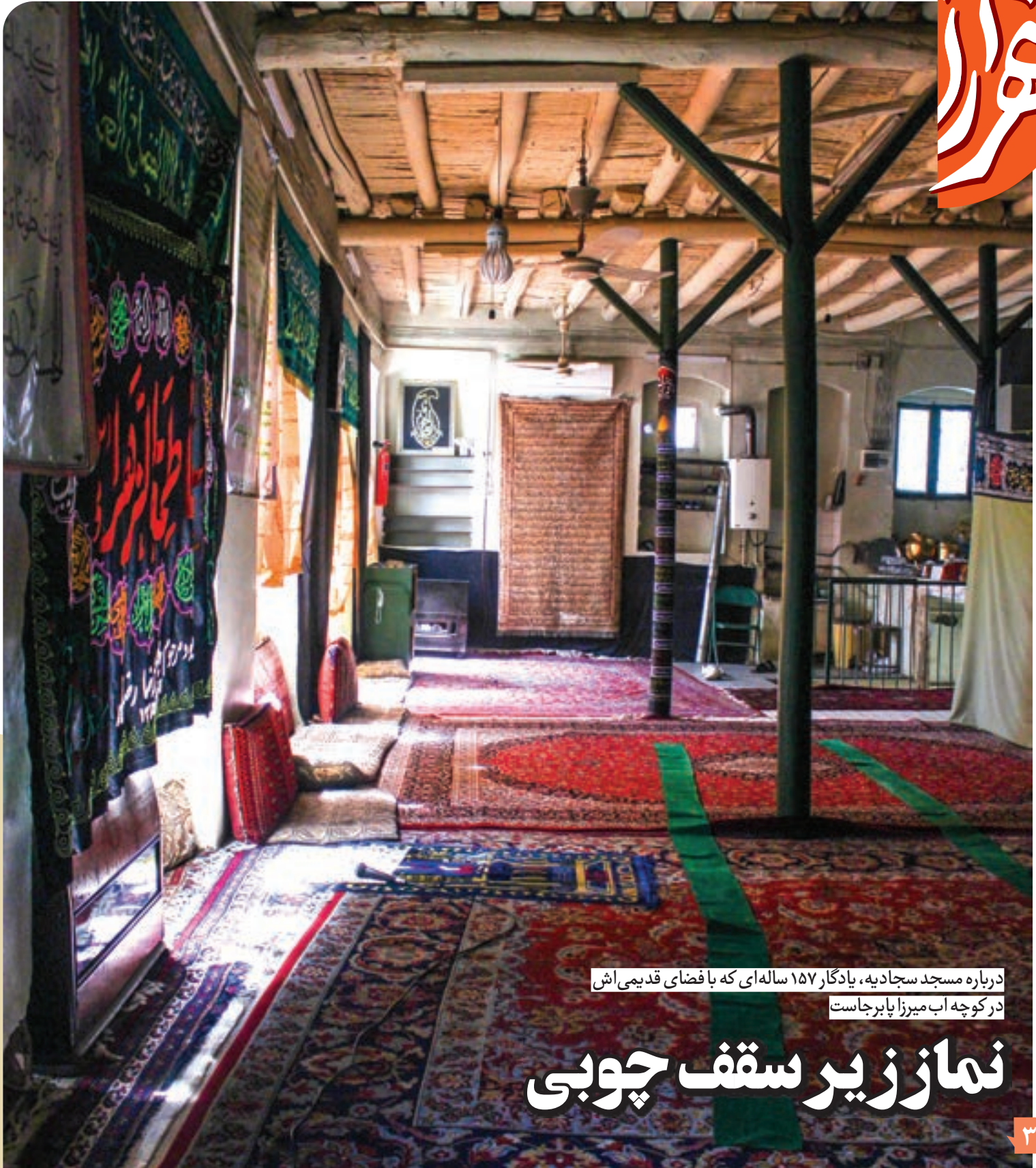




درباره مسجد سجادیه، یادگار ۱۵۷ ساله‌ای که با فضای قدیمی‌اش

در کوچه اب میرزا پابرجاست

نماز زیر سقف چوبی

۳

رتبه نخست ثامن در نگهداری از فضای سبز

به گزارش اداره کل بهبود محیط زیست شهری، اداره فضای سبز شهرداری منطقه ثامن در تابستان سال جاری موفق شد در میان سیزده منطقه شهرداری مشهد، رتبه نخست را در زمینه نگهداری، توسعه و بازپیرایی فضای سبز کسب کند. رئیس اداره فضای سبز شهرداری منطقه ثامن در این باره گفت: منطقه ثامن به واسطه موقعیت خاص خود، میزبان تردد تعداد زیادی از زائران و برگزاری مراسم متعدد در مناسبت‌های مختلف است؛ موضوعی که مدیریت فضای سبز را با پیچیدگی‌های خاصی روبه‌رو می‌کند.

حمید رستگار مقدم با اشاره به اینکه توسعه فضای سبز یکی از اولویت‌های راهبردی در مسیر ارتقای کیفیت زندگی شهری است، ادامه داد: با برنامه‌ریزی دقیق، اجرای منظم طرح‌های نگهداری، سامان‌دهی مستمر بوستان‌ها، بازپیرایی المان‌های طبیعی، تلاش مستمر همکاران و بهره‌گیری از ظرفیت‌های منطقه، توانستیم این موفقیت را رقم بزنیم.



شهر خبر



۲ هوای نامطبوع خیابان شهید اندرزگو زائر و مجاور را آزار می‌دهد
کانال آب، منشأ بوی بد فلکه آب

۴ معاون فرهنگی و اجتماعی شهرداری منطقه ثامن از مشارکت مردم در میزبانی از زائران گفت
مهمان‌نوازی با آداب خاص



هم قدم

هوای نامطبوع خیابان شهید اندرزگو، زائر و مجاور را آزار می دهد

کانال آب، منشأ بوی بد فلکه آب

و نا هم سطح کرده است. سید محمد حسین با غدار حسینی توضیح می دهد: باید اعتبار باشد تا این کانال لای رویی و قسمت هایی از آن بازسازی شود. نکته بعدی که رئیس اداره عمران و حمل و نقل به آن اشاره می کند، این است که این معبر طرح ملی دارد و هنوز طرح آن در اداره ترافیک مانده و آماده نشده است. با غدار می گوید: از باب الرضا^(ع) تا باب الجواد^(ع) سنگ فرش خواهد شد و باقی آسفالت است. در آن طرح اصلاح زیرساخت هایی مانند کانال آب های سطحی نیز دیده شده است.

● با متخلفان برخورد می شود

به سراغ رئیس اداره خدمات شهری هم می رویم تا درباره آب میوه فروشی هایی بی رسیم که شیرابه زباله شان را داخل کانال آب های سطحی می ریزند. رحمان اسعدی با تأکید بر اینکه کانال های خیابان شهید اندرزگو میدان بیت المقدس هر هفته شست و شومی شوند، می گوید: دو مورد تخلف در میدان بیت المقدس داشتیم که به آن ها اخطار دادیم و پرونده شان را به مرکز بهداشت معرفی کردیم. در خیابان شهید اندرزگو نیز با متخلفانی که شیرابه بتنی شان را در کانال ها ریخته بودند، برخورد کردیم و مالکان پروژه جریمه شدند.

رئیس اداره خدمات شهری با اشاره به اینکه بخشی از این بوی بد مربوط به کانال های خیابان امام رضا^(ع) است و به منطقه ثامن مربوط نمی شود، افزود: بازدید های مستمر ما همچنان ادامه دارد. در عین حال، از مردم می خواهیم هر تخلفی را به ما گزارش دهند تا به سرعت با آن برخورد شود.

می داند و می گوید: شما خودتان را جای مشتری بگذارید. دلتان می خواهد جایی که بوی بد باشد، وقت بگذارید و در بازار خرید کنید؟ محمد عظیمی، یکی از کسبه بازار فرش خیابان شهید اندرزگو می گوید: هر وقت با شهرداری تماس می گیریم، می گویند بواز جای دیگری است، در صورتی که کاملاً مشخص است از کانال هایی می آید که همین چند سال پیش ساختند.

● کانال نیاز به بازسازی دارد

رئیس اداره عمران و حمل و نقل در پاسخ به این مشکل مردمی می گوید: از حدود دو سال پیش، در زمان اجرای چند پروژه شخصی، در کانال جمع آوری آب های سطحی خیابان شهید اندرزگو که سال ۱۳۹۸ احداث شد، شیرابه بتن ریخته شده که کانال را تا حدودی مسدود



نجمه موسوی کاهانی افلکه آب و خیابان شهید اندرزگو یکی از مسیرهای اصلی رفت و آمد زائران حرم رضوی است که سالانه میلیون ها نفر از آن عبور می کنند تا از ورودی های باب الرضا^(ع) و باب الجواد^(ع) وارد حرم مطهر شوند. این تردد میلیونی باعث می شود کوچک ترین مشکل، برای تعداد زیادی از شهروندان و زائران دردسرساز شود. یکی از مشکلاتی که مردم در دو سال گذشته به بارها مطرح کرده اند، بوی بد کانال های فاضلاب در حوالی این میدان و خیابان شلوغ است که مهمان ناخوانده شده است.

● کاسبی غیر بهداشتی!

سید جعفر حسینی، یکی از افرادی که به خاطر کارش هر روز گذرش به بازارهای این اطراف می افتد، می گوید: هر وقت به فلکه آب می رسیم و می خواهیم رو به حرم بایستیم و سلامی بدهیم، بوی نامطبوعی که در هوا پیچیده است، مجبورمان می کند زود از این خیابان عبور کنیم.

حسینی به آب میوه فروشی های اطراف میدان اشاره می کند و ادامه می دهد: بسیاری از این مغازه ها، شیرابه زباله شان را در کانال های آب خالی می کنند و عامل بوی بد هستند. زائری که در حال و هوای معنوی خودش است، با این بوی بد نمی تواند اینجا بایستد.

● فرار مشتری از بازار بدبو

جواد محتشم، یکی از کسبه خیابان شهید اندرزگو، بوی بد را باعث کساد بازار

همسایه به همسایه، کوچه وحدت ۱۳، دیدار پانزدهم

در عروسی و عزا کنار هم هستیم

نجمه موسوی کاهانی در کوچه وحدت ۱۳ هیچ کس کارش لنگ نمی ماند. چون هر کدام از همسایه ها هر کاری از دستشان برپایید، برای دیگری انجام می دهند. از هر صنفی هم در این کوچه زندگی می کنند و اهالی محل کارهایشان را به افراد ناشناس واگذار نمی کنند. اولین کاسبی که محلی ها به مامعریفی می کنند، محسن حامد صباغ، لبنیاتی محله، است و او هم مهدی ربانی و غلامرضا اسماعیلی مقدم را به مامعریفی می کند که در آشپزی و مداحی دستی بر آتش دارند و هر وقت بتوانند، کار اهالی را راه می اندازند.

● محسن آقا، آچار فرانسه محله

محسن حامد صباغ به آچار فرانسه معروف است. هم خودش اهل کار فنی است و هم با همسایه ها ارتباط خوبی دارد و از دیگران کمک می گیرد. نسبه دادن هم برای او امری کاملاً عادی است و یک حساب دقتی بلند بالا پشت دخل مغازه اش دارد که بعضی از آن حساب ها که چند میلیون را هم رد کرده است، به سال ۱۳۹۹ برمی گردد. به واسطه اعتباری که در محله دارد، کسی روی او را زمین نمی زند و این طوری واسطه کار راه اندازی برای دیگران می شود. او که در لبنیاتی اش به روی همه باز است، می گوید: بچه محل ها حساب برادر را دارند؛ از کمک کردن در تعمیر خانه و ماشین بگیرند تا برگزار کردن هر نوع مراسمی. صحبت به نسبه دادن می رسد، آن هم در دوره ای که تورم روز شمار است. اما محسن آقامی گوید: وقتی همسایه مان را می شناسیم که گرفتار است، می شود ماست و پنیرش را با او حساب کنیم؟ یا کسی که مجلس دارد و حسابش خالی است، می زنیم به حسابش تا آن شاء... روزی وضعیت خوب شود. بعضی حساب ها هیچ وقت صاف نمی شود و ما هم می دانیم، اما معتقدیم خدای روزی رسان است.



همسایه به همسایه

● آشپزی مجالس با آقامهدی

مهدی ربانی را صباغ معرفی می کند و می گوید: اگر کسی از همسایه ها برای مجلسش دنبال آشپز باشد، سراغ مهدی آقا می رود و او بدون مزد و منت آن را انجام می دهد.

مهدی ربانی، همسایه همیشه خندان این کوچه، می گوید: ما از بچگی کنار هم بزرگ شده ایم و باید به درد هم بخوریم. من آشپزی بلدم و هر کس مجلسی داشته باشد، کمک می کنم. در این محل کسی دغدغه مراسم عزا و عروسی ندارد.

او دل بستگی اش به محله را این طور تعریف می کند: یک سال خانه را دادیم اجاره و رفتیم سمت آب و برق خانه گرفتیم. مادر مریض شد و وقتی بردیمش دکتر، تشخیص این بود که چون از محله خود مان دور شده، مریض شده است. ما هم خانه مان را بازسازی کردیم و برگشتیم به همین جایی که دل و جانمان به آن تعلق دارد. چرا؟ چون همسایه ها هوای هم را دارند.

ربانی یکی از رسوم جالب محله شان را بیان می کند و می گوید: اینجا هر کس که نیازمند است، سهم نان دارد؛ روزی پنج تا! خیرهای محل پول می دهند به نانوائی و حاج آقای افخمی، بزرگ محله، به نیازمندی که می شناسد، کارتی می دهد که نشان را را یگان بگیرند. این کار در محله ما سال ها است رواج دارد.

● آقا غلامرضا پرچم امام حسین (ع) را بالا می برد

وقتی می گوئیم هر کاری را در این محل بچه های کوچه وحدت ۱۳ انجام می دهند، بیراه نمی گوئیم.

ربانی، غلامرضا اسماعیلی مقدم را معرفی می کند و می گوید: مجلس گرم کن امام حسین^(ع) هم داریم. آقا غلامرضا مداح است و هر جا لازم باشد، دم گرمش مجلس را به شور می آورد. اسماعیلی مقدم می گوید: شغل من راننده کامیون است، اما در کنارش برای دلم مداحی هم می کنم. به جز هیئت خود مان، هر کدام از همسایه ها که مجلس داشته باشند، عزاداری ائمه^(ع) باشد یا مراسم ترحیم عزیزانشان، فرقی ندارد؛ یاد گرفته ام هر وقت کسی نبود که نوحه بخواند، پرچم امام حسین^(ع) را ببرم بالا.

او که به جز همسایه هایش برای دیگران هم مداحی می کند، می گوید: یک بار رفته بودم میامی برای زیارت. پیرمرد ساداتی که مسئول هیئت بود، با نازاحتی می گفت: مداحان نیامده... من به او گفتم سید، نازاحتی ندارد، من هم این کار را از دستم می آید، نوحه خوان امام حسینم. و شروع کردم به مداحی!



●● حال و هوای امروز کوچه مسجد

اگر بخواهیم رد پای تاریخ را در کوچه ای بگیریم که مسجد در آن قرار دارد، به روزگاری می‌رسیم که اهالی از حدود ۱۷۰ پله آب انبار، کوزه به دست پایین می‌رفتند و آبی گوارا و خنک برداشت می‌کردند که تا یکی دو روز در خانه‌شان دوام بیاورد. این آب انبار در سال‌های پایانی دوره قاجار در همسایگی خانه باغ شجاع الدوله ایجاد شده بود، اما تغییر یافت در کوچه مسجد سجاده به حال و هوای امروز آن راساخته است. حبیب هاشمیان با افسوس می‌گوید: نمازگزاران چندانی به اینجا نمی‌آیند. زیرا با گذشت زمان و تغییر یافت محله، بسیاری از ساکنان قدیمی هجرت کرده‌اند. این روزها فضای حاکم در کوچه، شلوغی، ترافیک و حضور زائران غیرایرانی است که آن‌ها هم ادا کردن نماز در حرم امام رضا^(ع) را به مساجد اطراف ترجیح می‌دهند.

او ادامه می‌دهد: تغییر کاربری بیشتر خانه‌های قدیمی و همسایه مسجد به مسافرخانه و ساختمان‌های اقامتی برای پذیرایی از زائران به کلی یافت اینجا را تغییر داده است. یکی از آن‌ها همین امروز در مجاورت مسجد فعال است. در جنب دیگر مسجد نیز حسینی‌های هم نام با مسجد ساخته شده است که ارتباطی باهم ندارند. خانه پدری هاشمیان هم سال‌ها در همین محل بوده است. این خانه همچنان پابرجاست و اگر دوستی یا آشنایی برای زیارت به مشهد بیاید، با مهمان نوازی در آن پذیرایی می‌شود.

●● درآمد ناچیز موقوفه

طبق وقف نامه، درآمد مغازه‌ها باید صرف هزینه‌های روضه خوانی و عزاداری ماه محرم و رسیدگی به مسجد شود. اما مبلغ عایدی از آن‌ها، امروز نه تنها پاسخگوی هزینه‌های اساسی مسجد نیست، بلکه فقط صرف کارهای کوچک مانند نقاشی یا امور روشنایی می‌شود. وفایی، متولی وقف، می‌گوید: چون مغازه‌داران سرقلی دارند و مافقط از عرصه پول می‌گیریم، درآمد مان بسیار ناچیز شده است؛ به گونه‌ای که هر مغازه فقط سالانه دویست تا سیصد هزار تومان اجاره می‌پردازد و مجموع آن‌ها به ۲ میلیون تومان هم نمی‌رسد. تعیین مبلغ هم باتشخیص کارشناس اداره اوقاف است. البته پیگیر هستند با کمک شهرداری نمای بیرون را بدون اینکه فضای داخلی‌اش دستخوش تغییر شود، بازسازی کنند.



درباره مسجد سجاده، یادگار ۱۵۷ ساله‌ای که با فضای قدیمی‌اش در کوچه آب میرزا پابرجاست

نماز زیر سقف چوبی



سمیرا شاهیان ادر یکی از کوچه‌های قدیمی اطراف حرم امام رضا^(ع)، مسجدی باصالت به یادگار مانده که نمادی از سنت وقف است. مسجد سجاده از اندک مساجد سقف چوبی شهرمان در کوچه تاریخی آب میرزا است؛ کوچه‌ای که به دلیل ایجاد آب انباری بزرگ در آن، لقب مالکش را که یکی از بزرگان سادات رضوی بوده، به خود گرفته است. به جز آن، مسجد سجاده در نزدیکی منزل آیت... سید عبد... شیرازی بوده است که از چهره‌های مطرح دینی و انقلابی ساکن کوچه شیرازی ۹ به شمار می‌رود.

●● تداوم وقف و تولیت

از راه پله مسجد که بالامی رویم، روی دیوار آبدار خانه نقلی آن، یک قاب عکس نصب است. مجید هاشمیان، دیگر کلیددار مسجد که ما را همراهی می‌کند، می‌گوید: عکس مربوط به مرحوم مش رجب، متولی سابق مسجد، است که خانه‌اش پشت خانه عمومی قرار داشت. در واقع این دو پسر عمو، تنها قدیمی‌های باقی مانده در کوچه آب میرزا هستند. تولیت این موقوفه باتوجه به نیت واقفان به شکل سنتی از نسلی به نسل دیگر منتقل شده است؛ به طوری که نسل‌های پسر خانواده متولی می‌شوند. این‌ها را حاج آقای وفایی می‌گوید که تاکنون ۴۶ سال متولی وقف بوده است و ادامه می‌دهد: خانواده کربلایی کاظم که از اجداد پدرم هستند، طی دهه‌ها متولی مسجد بوده‌اند و پس از آن‌ها هم مرحوم رجبعلی وفایی، پدرم، این مسئولیت را بر عهده داشت. البته او یادآوری می‌کند: در گذشته که هنوز شناسنامه وجود نداشت، پیش می‌آمد که نام فامیلی فردی با اجدادش متفاوت باشد؛ هرچند که نام و نسب واقفان در اسناد وقف موجود است. از طرفی، آن زمان وقف نامه‌ها با حضور اهالی محل نوشته و در آن‌ها حتی قید شده است که این املاک از مالیات معاف باشد.

●● پایگاه قدیمی ایمان و خاطره

وارد مسجد یک ونیم سده‌ای سجاده در کوچه آب میرزا که می‌شویم، گویی به همان سال‌های دور سفر می‌کنیم. هنوز همان سبک و سیاق قدیم پابرجا و چوب‌های سقف عیان است. جالب است با وجود تغییرات آب و هوایی در گذر زمان، استوار مانده‌اند و قرار است ظاهر آن نیز به همین شکل باقی بماند. حبیب هاشمیان، متولد ۱۳۴۲، یکی از کلیدداران مسجد و فرزند یکی از مغازه‌داران قدیمی محله است. پدر و عمویش اوسال‌ها در همین محدوده بستنی فروشی و خواربار فروشی داشته‌اند. این کاسب قدیمی می‌گوید: مسجد در گذشته، صبح و ظهر و شب میزبان نماز جماعت بود و نام‌هایی چون آیت... واله، حاج آقای تهرانی و حاج آقای قدمگاهی به عنوان امامان جماعت در حافظه اهالی مانده‌اند. او به منزل آیت... شیرازی که در نزدیکی مسجد قرار داشت، اشاره می‌کند و می‌افزاید: آنجا محل تجمع مردم و آغاز راهپیمایی‌ها در روزهای انقلاب بود. مسجد سجاده هم در آن سال‌های یکی از پایگاه‌های مهم انقلابیون به شمار می‌رفت و شبانه روز پررفت و آمد بود.

●● یادگار خیرخواهی ۲ واقف

دنبال تاریخ مسجد را که می‌گیریم، به متولی امروز آن، حاج مرتضی وفایی، می‌رسیم. گرچه سن و سالی از او رفته است و تمایل زیادی به صحبت کردن ندارد، بالاخره چند جمله‌ای همراه می‌شود. طبق گفته‌های او، اولین جرقه وقف این بنا به سال ۱۲۹۰ قمری بازمی‌گردد؛ زمانی که حاج محمد حدادیزدی تصمیم گرفت یک دربند مغازه را وقف کند. وفایی می‌گوید: در سال ۱۲۹۳ قمری، فردی دیگر به نام کربلایی کاظم گیوه‌دوز که گویا از دوستان واقف اول بوده است و به قصد زیارت به مشهد آمده بود، تصمیم به کار خیری می‌گیرد. او هم سه باب مغازه و یک حیاط را در مجاورت مغازه قبلی می‌خرود و وقف می‌کند. هر کدام از این دو واقف در همان سال وقف نامه‌ها را در حضور اهالی محل نوشتند و امضا کردند. ولی چون تعداد ملک‌های وقفی کربلایی کاظم بیشتر بوده، حاج حدادیزدی موافقت کرده است، تولیت به ورثه کربلایی کاظم برسد. طبق صحبت‌های متولی کنونی، در واقع مسجد امروزی روی چهار دهنه مغازه قرار گرفته است.



رجبعلی وفایی، متولی سابق و از خاندان کربلایی کاظم



محلات منطقه‌ها

بالا خیابان، پایین خیابان



بازخورد

با پیگیری شهرآرامحله
نظافت هفتگی در سالن ورزشی محله بالا خیابان انجام می‌شود

نرمش صبحگاهی در سالن تمیز

نجمه موسوی ایست و پنجم اردیبهشت امسال گزارشی درباره نبود سالن ورزشی در محله بالا خیابان تهیه کردیم و به زیرزمین یکی از ساختمان‌های شهرداری منطقه در خیابان شهید کاشانی ۱۲ رفتیم که مدتی است با گذاشتن کف پوش برای نرمش صبحگاهی بانوان در اختیار شورای اجتماعی محله بالا خیابان قرار گرفته است. یکی از مشکلاتی که بانوان در این فضا داشتند، این بود که در مدت کوتاه نرمش صبحگاهی، خودشان باید دست به کار می‌شدند و سالن را تمیز می‌کردند. با هماهنگی معاون فرهنگی اجتماعی شهرداری منطقه، قرار بر این شد که نظافت هفتگی این زیرزمین را اداره ناحیه یک شهرداری منطقه ثامن برعهده بگیرد. در بازدیدهایمان مشاهده کردیم که سالن از نظر

بهداشتی وضعیت به نسبت مناسبی پیدا کرده است. محمد واحدی در این باره گفت: تازمانی که مجموعه ورزشی خیابان هفده شهریور یک تکمیل و احداث شود، این فضا برای نرمش صبحگاهی در اختیار بانوان محله بالا خیابان خواهد بود و به صورت مرتب خدمات دهی در آن انجام می‌شود.



موسوی مشارکت هیئت‌های قدیمی منطقه ثامن با شهرداری این منطقه، در میزبانی از زائران دهه آخر صفر، هر سال باشکوه بیشتری انجام می‌شود. به گفته معاون فرهنگی و اجتماعی شهرداری منطقه ثامن، امسال در این ایام، بالغ بر دو بیست موبک صلواتی و ایستگاه خدمت‌رسان در منطقه ثامن فعال بود که هفتاد مورد آن در ره باغ رضوان و ره باغ حضرت زهرا (س) و مابقی در خیابان‌های اطراف حرم ورودی‌های منطقه قرار داشت.

محمد واحدی با اشاره به عزاداری زنان نوغان به عنوان یک مراسم هویتی با قدمت چند صد ساله افزود: بعضی از هیئت‌ها و مساجد به صورت ویژه برنامه‌هایی را برگزار کردند؛ از آن جمله می‌توان به مسجد صاحب‌الزمان (عج) مسجد معتمدیه (صادق (ع) و مسجد امام رضا (ع) در خیابان نوغان اشاره کرد که شاخص‌ترین آن‌ها عزاداری زنان نوغان با همکاری اهالی محله و مسجد امام رضا (ع) بود.

معاون فرهنگی و اجتماعی شهرداری منطقه ثامن افزود: برنامه مشارکتی دیگری با استان قدس و چندین تشکل و هیئت مردمی در باب الجواد (ع) برگزار شد که در حوزه مسائل فرهنگی و آداب زیارت به زائران خدمات فرهنگی ارائه می‌کرد.



معاون فرهنگی و اجتماعی
شهرداری منطقه ثامن از مشارکت
مردم در میزبانی از زائران گفت

مهمان نوازی با آداب خاص

عکس گرفتن با المان باب‌السلام رسم چند ساله زائران شده است

قاب سرسبز

شاهیان چند سالی است که در باب‌السلام (ورودی صحن آزادی) آب‌نمایی برپا شده است؛ سازه‌ای سبز که در گوشه‌ای از آن، نماد آهوایی خودنمایی می‌کند. این سازه که به نوعی منظره جدیدی برای عکاسی در حرم است، چند سال پیش در ایام نوروز رونمایی و کم‌کم به یکی از قاب‌های محبوب عکاسی زائران تبدیل و ماندگار شد. حالا هر زائری که از جای جای ایران یا فراتر از مرزها به اینجا می‌رسد، دلش می‌خواهد چند عکس یادگاری کنار این آب زلال و سبزی دل‌نشین داشته باشد؛ گاهی پیش از آنکه چشمش به گنبد طلایی می‌افتد و گاهی پس از آنکه دلش آرام می‌گیرد.



هادی باباییان اهل مشهد است و زیارت برای او بخشی از زندگی روزمره شده است. می‌گوید معمولاً صبح‌ها که خلوت‌تر و هوا خنک‌تر است به حرم می‌آید، اما امشب به خاطر همراهی با مادر و مادر همسرش، شبانه گذرش به باب‌السلام افتاده و دلشان هوای یک عکس خانوادگی کرده است. او بیان می‌کند: بیشتر از سمت صحن گوهرشاد وارد می‌شویم و گاهی هم سری به چای‌خانه حرم می‌زنیم. امشب اما تصمیم گرفتیم حرم‌گردی کنیم و از هوای خنک شب لذت ببریم.

سامیه جلوکش از بندرعباس را وقتی می‌بینیم که در حال ثبت عکس یادگاری است. او سالی یک بار به مشهد می‌آید. سال‌ها این سفرها را همراه همسرش می‌آمد، ولی یک سال و هشت ماه پیش در تصادفی، همسرش را از دست داد و سونیا هم و یلچری شد. با وجود این سختی‌ها، آمدن به حرم برای او افتخار است و می‌گوید: امام رضا (ع) معجزه می‌کند. برای نمونه، همین امروز سونیا آرزو کرد غذای حرم نصیبش شود و چند دقیقه بعد، یک نفر، فیش غذا دستش داد.



اهل شهرستان لارستان در استان فارس است. سه فرزند دارد و با شوق از کوچک‌ترینشان یاد می‌کند که امسال او را نخستین بار به پایوسی آورده‌اند. در میان این شور و شوق به حاجت‌های گذشته‌اش هم اشاره دارد: «مشکل نابابوری داشتم و هر سه فرزندم را از امام رضا (ع) هدیه گرفته‌ام.»

سارا رنجبران همراه خانواده‌اش بارها به مشهد آمده است و می‌گوید: وقتی دلم می‌شکند، انگار خود آقا ما را می‌طلبید. معمولاً بیشتر وقت‌ها به صحن انقلاب می‌آییم، اما این بار در ورودی باب‌السلام جذب سازه سرسبز شدیم.